

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 104/06
13.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради престанка обавезе издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку Гж. 1146/05 од 13.9.2005. године, у седници одржаној 13.4.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Чачку Гж.1146/05 од 13.9.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Чачку Гж.1146/05 од 13.9.2005. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Горњем Милановцу П.679/04 од 1.7.2005. године, којом је: ставом 1. изреке одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је од доношења те пресуде престала његова обавеза да издржава тужену по основу поравнања које су закључили код тог суда 24.7.2004. године у предмету П. 42/02; ставом 2. изреке обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове парничног поступка од 27.000,00 динара.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" бр. 4/77..."Службени лист СРЈ" бр. 3/02), који се у поступку по ревизији у овој парници примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд Србије је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревизијски наводи да у нижестепеним пресудама није наведено материјално право на коме су засноване нису релевантни зато што се на основу члана 385. ст.1. и 2. Закона о парничном поступку ревизија због тога не може изјавити. На основу члана 386. тог закона ревизијски суд пази по службеној дужности на правилну примену материјалног права. Првостепена пресуда је донета 1.7.2005. године, од када се примењује Породични закон ("Службени гласник РС" бр. 18/05), па тај закон, на основу члана 357. став 2. и члана 363, представља материјално право за одлучивање о тужбеном захтеву тужиоца.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука поравнањем П.42/02, које су странке закључиле 24.7.2002. године код Општинског суда у Горњем Милановцу, тужилац је обавезан да од 17.1.2002. године па док за то постоје законски услови плаћа туженој за издржававање месечно по 1.500,00 динара. Тужена станује као подстанар код ГГ, са којим није засновала ванбрачну заједницу. Имовинске прилике тужене се нису измениле, као ни њено здравствено стање после закључења поравнања са тужиоцем. Тужена се пре закључења поравнања одрекла наслеђа оца ДД у корист мајке.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да му је престала обавеза да издржава тужену по основу поравнања које су закључили. После закључења поравнања тужена није стекла довољно средстава за издржававање, тужилац није изгубио могућност за давање издржавања, нити је давање издржавања за њега постало очигледно неправично, а тужена није склопила нови брак, нити ванбрачну заједницу, па за престанак обавезе тужиоца да издржава тужену нису испуњени услови предвиђени чланом 167. ст. 2. и 3. Породичног закона.

Како се тужена одрекла наслеђа ДД у корист мајке пре него што су странке закључиле поравнање о издржавању, ревизијски наводи да је она тиме себе довела у положај да нема средстава за живот нису релевантни за одлучивање према постављеном тужбеном захтеву тужиоца у овој парници.

На основу утврђеног чињеничног стања између тужене и ГГ није успостављена трајнија заједница живота, која се на основу члана 4. став 1. Породичног закона сматра ванбрачном заједницом, па нису основани ревизијски наводи о постојању ванбрачне заједнице између њих.

Тужилац није успео у парници, па је на основу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку обавезан да туженој надокнади трошкове поступка. Он је обавезан да туженој надокнади трошкове који су били потребни за вођење парнице, а на основу члана 155. тог закона, па нису основани ни ревизијски наводи, да су туженој досуђени трошкови поступка који нису били потребни за вођење парнице.

На основу члана 393. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз